

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **M. S.**, zastoupený JUDr. Janem Součkem, advokátem se sídlem U Prašné brány 3, Praha 1, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2004, čj. FŘ-2740/13/04, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2006, čj. 9 Ca 294/2004 - 80,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 5400 Kč do 15 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení, k rukám JUDr. Jana Součka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 23. 9. 2004, čj. FŘ-2740/13/04, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti platebnímu výměru Finančního úřadu pro Prahu 10 ze dne 19. 8. 2003, čj. 246632/03/010521/7817, jímž správce daně žalobci po provedeném vytýkacím řízení vyměřil na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období října 2002 částku 70 510 Kč, přičemž neuznal žalobcem uplatněný nárok na odpočet daně v celkové výši 33 276 Kč vztahující se k fakturám ze dne 15. 10. 2002 a 23. 10. 2002, jež měla vystavit společnost JUWO spol. s r. o.

Žalobce napadl dne 2. 12. 2004 rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 25. 1. 2006, čj. 9 Ca 294/2004 - 80, zamítl. Kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti uvedenému rozhodnutí městského soudu zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 22. 11. 2007, čj. 8 Afs 115/2006 - 128.

Nálezem Ústavního soudu ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. IV. ÚS 591/08, byly k ústavní stížnosti stěžovatele zrušeny zmiňované rozsudky Nejvyššího správního soudu i Městského soudu v Praze, jakož i rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2004, čj. FŘ-2740/13/04.

V důsledku nálezu Ústavního soudu již neexistuje kasační stížností napadené rozhodnutí městského soudu, nejsou tedy splněny podmínky řízení o předmětné kasační stížnosti, přičemž tento nedostatek je neodstranitelný. Nejvyššímu správnímu soudu tudíž nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení § 120 s. ř. s. odmítnout.

Pokud jde o náklady řízení, podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Ovšem podle § 60 odst. 8 s. ř. s., jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy soudní řád správní stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. V daném případě Nejvyšší správní soud shledal tyto důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů stěžovateli, neboť Ústavní soud dospěl k závěru, že již žalobou napadená rozhodnutí finančních orgánů porušovala ústavní práva stěžovatele a že správní soudy měly povinnost shledat postup finančních orgánů nezákonným, ač tak neučinily. Stěžovatel tedy měl v konečném důsledku ve věci úspěch, byť mu původním rozsudkem Nejvyššího správního soudu, který byl následně Ústavním soudem zrušen, náhrada nákladů řízení přiznána nebyla.

Náhradu nákladů řízení tedy tvoří částka 3000 Kč za zaplacený soudní poplatek, dále částka 2100 Kč za jeden úkon právní služby advokáta spočívající v podání kasační stížnosti a paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů], celkem tedy 5400 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně 8. října 2010

JUDr. Michal Mazanec.
předseda senátu